

Zaaknummer 2014-W1312 B

29 juli 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

de bisschop van 's-Hertogenbosch,
hierna te noemen: kerkelijke gezagsdrager.

1. De procedure

Op 22 maart 2016 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager [naam] tegen aangeklaagde [naam].

De KLAC heeft de bisschop van 's-Hertogenbosch geadviseerd de klacht gegrond te verklaren.

[Naam], kanselier van het bisdom, heeft bij brieven van 12 april 2016 (ingekomen op 14 april 2016) en 9 mei 2016 (ingekomen op 12 mei 2016) namens de kerkelijke gezagsdrager en aangeklaagde een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC.

Mevrouw mr. R. de Bont heeft bij brief van 25 mei 2016 (ingekomen 26 mei 2016) namens klager gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 27 mei 2016 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. Het bezwaar

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van het bezwaarschrift van de kerkelijke gezagsdrager. Het bezwaar berust – kort weergegeven – op de volgende gronden:

- a) Het advies van de KLAC is onzorgvuldig tot stand gekomen. In het advies staat vermeld dat namens het bisdom niemand is verschenen. De bisschop had echter geen uitnodiging voor of mededeling over de zitting heeft gekregen en was dus niet op de hoogte van de zitting. Daarnaast staat in de eerste versie van het advies vermeld dat aangeklaagde was overleden.
- b) Door de KLAC in haar advies algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. De KLAC is uitdrukkelijk verzocht om in het kader van ontvankelijkheid van de klacht eerst de periode waarin het seksuele misbruik zou hebben plaatsgevonden aan aangeklaagde ter inhoudelijk verweer voor te leggen. Aan aangeklaagde is het oorspronkelijke klaagschrift toegezonden. Het klaagschrift dat zag op de periode 1950 – 1956. Daartegen heeft aangeklaagde zich verweerd. Later heeft klager te kennen gegeven dat hij zich wellicht in de periode heeft vergist. Aangeklaagde mocht er op vertrouwen dat een inhoudelijke behandeling van de klacht niet aan de orde zou zijn alvorens de ontvankelijkheidsvraag zou zijn beantwoord.

Door in de zitting na beantwoording van de ontvankelijkheidsvraag aansluitend ook in te gaan op de inhoudelijke kant van de zaak en het nemen van een beslissing daarop, is aangeklaagde in zijn belangen en recht tot verweer geschonden.

- c) Tot slot acht aanklaagde het van belang te melden dat voor hem ontlastende feiten en zijn tot drie keer toe herhaalde verklaring dat klager hem niet bekend is, ter zitting noch in het advies ter sprake komen.

3. De beoordeling

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van de gronden van het bezwaar het volgende:

- a) Artikel 13.4. van de Procedure bepaalt dat op verzoek van de voorzitter van de Klachtencommissie de griffie per brief de klager, de aangeklaagde of de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ten minste twee weken vóór de zitting uitnodigt voor de mondelinge behandeling van de zaak. De strekking van dit artikel is dat de aangeklaagde wordt uitgenodigd of, indien aangeklaagde is overleden, de kerkelijke gezagsdrager. Klager is niet overleden.
De bijzondere kamer is van oordeel dat, in het licht van het vorenstaande, de vaststelling door de behandelende kamer dat namens het bisdom niemand is verschenen, hoewel feitelijk juist, een niet ter zake dienende constatering is. Dit maakt echter niet dat moet worden geconcludeerd dat het advies onzorgvuldig tot stand is gekomen.
Hetzelfde geldt voor het punt dat in de eerste versie van het advies is vermeld dat aangeklaagde was overleden. De eerste versie van het advies is niet de versie die geldig is. Het feit dat er een tweede, definitieve, versie is waarin die onjuiste vaststelling niet meer voorkomt, duidt erop dat de laatst bedoelde versie, waartegen het bezwaar is gericht, op dit punt niet onzorgvuldig tot stand is gekomen.
- b) Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Naar het oordeel van de bijzondere kamer kan uit het advies worden afgeleid dat er voor de behandelende kamer niet een van de inhoudelijke beoordeling van de klacht af te splitsen ontvankelijkheidsvraag was, omdat de behandelende kamer de identiteit van aangeklaagde klaarlijk vond vaststaan.

Dat over die vraag tevoren is gecorrespondeerd tussen het Meldpunt en de kerkelijke gezagsdrager is voor het door de Klachtencommissie te geven antwoord op die vraag niet beslissend. De bijzondere kamer is voorts van oordeel dat uit de stukken niet naar voren is gekomen dat aangeklaagde er op mocht vertrouwen dat een inhoudelijke behandeling van de klacht niet zou plaatsvinden alvorens de ontvankelijkheidsvraag zou zijn beantwoord. Uit de uitnodiging voor de zitting van 23 februari 2016 is niet af te leiden dat de behandelende kamer het verzoek om eerst een uitspraak te doen over al dan niet ontvankelijkheid van de klacht heeft gehonoreerd. Indien dit wel het geval zou zijn geweest dan had de uitnodiging voor de zitting daar melding van gemaakt.

De behandelende kamer mocht er dan ook van uitgaan dat aangeklaagde er zelf voor heeft gekozen om niet ter zitting te verschijnen. Aangeklaagde had schriftelijk inhoudelijk verweer gevoerd waarbij hij te kennen had gegeven niet naar de zitting te komen omdat hij meende dat hij niets meer toe te voegen had aan zijn verweer dat hij niet de dader van het seksueel misbruik geweest kon zijn. Van een schending van zijn recht tot verweer kan dan ook niet worden gesproken.

- c) De stelling van aangeklaagde dat de voor hem ontlastende feiten en zijn tot drie keer toe herhaalde verklaring dat klager hem niet bekend is, ter zitting noch in het advies ter sprake komen is feitelijk onjuist. In het advies van de behandelende kamer wordt het verweer van aangeklaagde weergegeven. De behandelende kamer heeft in haar overweging onder 4.3 het verweer impliciet verworpen door te overwegen dat zij aannemelijk acht dat klager over de juiste persoon klaagde en dat het seksueel misbruik plaats heeft gevonden in de periode 1958-1962.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de behandelende kamer gelet op het vorenstaande in redelijkheid tot haar advies heeft kunnen komen. Die kamer heeft niet enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling geschonden. De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 29 juli 2016 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.